

spekulative Forretninger, naar de vidste, at deres Indlaanere aldrig var i Fare. Der havde dog endnu ikke været noget Tilfælde, hvor Indlaanerne ikke var bleven fuldt dækkede.

Paa Grund af Banklovene i Czekoslovakiet, der forlanger, at en Bank omgaaende skal give Revisionsinstituttet Meddelelse om, naar Halvdelen af Aktiekapitalen er tabt, og paa Grund af de regelmæssige Undersøgelser, der finder Sted i Bankerne fra Institutets Side vil Bankerne altid blive standsede eller reorganiserede, før Indlaanernes Penge er i Fare. 4 Aars Praksis har i hvert Tilfælde bevist, at denne Teori er holdbar.

Med Hensyn til Samarbejde mellem Institutet og Bankerne blev det anført, at Forholdet altid havde været det bedste; passiv Modstand var aldrig blevet konstateret, og selv om saadan skulde forsøges, kunde Bankerne aldrig opnaa noget derved, idet Institutet kunde foranledige Fondsbestyrelsen til at udstøde den paagældende Bank af Fondet, og samtidig kunde den finansministerielle Tilladelse til at modtage Indlaan paa Bankbogs-Vilkaar fratages.

Institutet maatte hævde som sin Opfattelse, at Lovkomplekset havde virket ifølge sin Hensigt, og at der ikke havde været Uro blandt Publikum om nogen Bank, og at man derfor havde Grund til at tro, at isolerede Bankkriser i Fremtiden ikke vilde kunne udvikle sig til generelle Kriser.

H u g o H e n i u s .
